KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 17.9.2008
KOM(2008) 563 wersja ostateczna

2008/0183 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w odniesieniu do dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie

{SEK(2008) 2436}
{SEK(2008) 2437}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3730/87 ustanowiono ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem jej dystrybucji wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie. Rozporządzenie to zostało następnie uchylone i włączone do rozporządzenia ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku).

Przez ponad dwie dekady zapasy interwencyjne udostępniane przez Wspólnotę stanowiły niezawodne źródło pomocy żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących. Zapotrzebowanie na dystrybucję żywności rośnie wraz z przystępowaniem nowych państw do Wspólnoty, które wiąże się ze wzrostem liczby osób potrzebujących. W 2006 r. ponad 13 mln ludzi skorzystało z systemu pomocy żywnościowej. Ponadto rosnące ceny żywności niekorzystnie wpływają na bezpieczeństwo żywnościowe osób najbardziej potrzebujących, a także podnoszą koszty dostaw pomocy żywnościowej.

Jednym z celów wspólnej polityki rolnej (WPR), określonych w art. 33 ust. 1 Traktatu, jest stabilizacja rynków oraz zapewnienie konsumentom dostaw żywności po rozsądnych cenach. Na przestrzeni lat plany dystrybucji żywności w ramach systemu pomocy przyczyniły się do realizacji obu celów, a także – ograniczając brak bezpieczeństwa żywnościowego osób najbardziej potrzebujących – udowodniły, że stanowią zasadnicze narzędzie pomocy, ponieważ zapewniają szeroką dostępność żywności w Unii Europejskiej i tym samym zmniejszają zapasy interwencyjne.

W ostatnich latach wspólna polityka rolna uległa zasadniczej zmianie poprzez przeniesienie nacisku z nadrzędnego celu, jakim był wzrost wydajności, na bardziej zrównoważony rozwój rolnictwa w perspektywie długoterminowej. W związku z tym interwencja jako narzędzie regulacji rynku została całkowicie wycofana w przypadku niektórych produktów, takich jak oliwa z oliwek, cukier i kukurydza, a w odniesieniu do pozostałych przywrócono jej pierwotną rolę instrumentu osłonowego. W konsekwencji na przestrzeni lat znacząco wzrosło uzależnienie programu wspólnotowego od zakupów rynkowych w odniesieniu do dostaw żywności.

W oświadczeniu pisemnym z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie zaopatrywania zatwierdzonych stowarzyszeń charytatywnych w celu wdrażania Europejskiego Programu Pomocy Żywnościowej dla najuboższej ludności UE Parlament Europejski wyraził swoje obawy dotyczące przyszłości Europejskiego Programu Pomocy Żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących i, uznając konieczność zaspokojenia potrzeb żywnościowych tych osób, wezwał Komisję oraz Radę do nadania temu programowi trwałego charakteru.

Niedawno, w dniu 22 maja 2008 r., Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie rosnących cen żywności w UE i w krajach rozwijających się, w której podkreśla zasadniczy charakter prawa do pożywienia oraz konieczność zwiększenia dostępu wszystkich ludzi do wystarczających zasobów żywności, aby mogli prowadzić aktywny i zdrowy tryb życia.

Komisja uznała już znaczenie tego programu w swoim komunikacie „Reakcja na kwestię wzrostu cen żywności. Wskazówki dotyczące działania na szczeblu UE” z dnia 20 maja 2008 r. W swoim przemówieniu do Parlamentu, wygłoszonym w dniu 18 czerwca 2008 r.,

Przewodniczący Komisji Europejskiej ogłosił, że Komisja przewiduje zwiększenie budżetu na tę inicjatywę o dwie trzecie.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

Konsultacje publiczne w Internecie na temat wspólnotowego programu dystrybucji żywności spotkały się z szerokim odzewem wyrażającym ogromne poparcie dla kontynuacji programu. Podczas dwóch sesji warsztatów, które odbyły się w dniach 11 kwietnia i 15 lipca 2008 r., zwrócono się do organizacji charytatywnych, zajmujących się dystrybucją żywności w państwach członkowskich, o przedstawienie propozycji, a w ramach Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych władze krajowe przedstawiły swoje opinie na temat realizacji tego programu.

Zgodnie ze zobowiązaniem dotyczącym lepszych uregulowań prawnych Komisja oceniła skutki czterech możliwych wariantów działań: „Status quo", gdzie zapasy interwencyjne pozostałyby jedynym źródłem żywności; „Zapasy interwencyjne uzupełniane zakupami rynkowymi", według którego program opiera się na zasobach interwencyjnych – jeżeli są one dostępne, uzupełnionych zakupami rynkowymi; „Wyłącznie zakupy rynkowe", gdzie wykorzystanie zapasów interwencyjnych nie byłoby już możliwe; oraz „Zakończenie programu dystrybucji żywności", gdzie program dystrybucji żywności zostałby stopniowo lub szybko zakończony. Ocena skutków wykazała, że wybór drugiego i trzeciego wariantu pozwoli najlepiej zrealizować wyznaczone cele.

2. ELEMENTY WNIOSKU

W związku z powyższym Komisja proponuje przegląd programu dystrybucji żywności w oparciu o następujące elementy:

– **Dwa źródła żywności.** Żywność może pochodzić z zapasów interwencyjnych lub z rynku. Zakupy rynkowe nie byłyby już ograniczone do przypadków czasowej niedostępności zapasów interwencyjnych. Niemniej jednak w pierwszej kolejności należałoby wykorzystać zapasy interwencyjne, o ile byłyby one dostępne.

– **Szerszy zakres produktów żywnościowych przeznaczonych do dystrybucji.** W celu poprawy zrównoważenia składników odżywczych żywności dostarczanej w ramach programu dystrybucja nie ograniczałaby się już do produktów objętych systemem interwencji. Wyboru żywności dokonywałyby państwa członkowskie na podstawie kryteriów wartości odżywczych, a przy dystrybucji żywności państwa członkowskie współpracowałyby z partnerami reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie.

– **Długoterminowa perspektywa.** Dystrybucja żywności wymaga długoterminowego planowania i dokładnych przygotowań ze strony władz krajowych i zainteresowanych partnerów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie. W celu zwiększenia wydajności działań wspólnotowy plan dystrybucji żywności zostałby sporządzony na okres trzech lat. Kwoty pomocy na drugi i trzeci rok miałyby wartość jedynie orientacyjną i musiałyby zostać później potwierdzone przez władzę budżetową.

– **Bardziej przejrzyste priorytety.** Państwa członkowskie opierałyby swoje wnioski o pomoc na krajowych programach dystrybucji żywności, określających cele i priorytety dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących.

– **Współfinansowanie.** Wprowadzenie współfinansowania wzmocniłoby spójność systemu, zapewniłoby właściwe planowanie i zwiększyło synergię. W celu zapewnienia bezproblemowego wprowadzenia i utrzymania wysokiego stopnia wykorzystania dostępnych funduszy stawki współfinansowania wspólnotowego wynosiłyby 75 % i 85 % w państwach członkowskich objętych Funduszem Spójności w planie na lata 2010–12. W późniejszym czasie, tj. w planie na lata 2013–15, stawki współfinansowania wspólnotowego wynosiłyby odpowiednio 50 % i 75 %.

– **Lepsze monitorowanie i sprawozdawczość.** Wymogi w zakresie sprawozdawczości na różnych szczeblach zostałyby zwiększone i objęłyby sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady złożone najpóźniej dnia 31 grudnia 2012 r.

3. WPŁYW NA BUDŻET

Zaproponowane przepisy mają na celu wdrożenie nowych przepisów dotyczących programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących. Nowy program będzie współfinansowany przez Wspólnotę, w związku z czym niezbędna jest zmiana art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1290/225. Przepisy te same w sobie nie będą miały żadnego wpływu na budżet. Skutki dla budżetu pojawią się wraz z programem dystrybucji żywności na 2010 r. i zostaną określone w czasie sporządzania tego programu.

2008/0183 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") w odniesieniu do dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie[2], następnie uchylone i włączone do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007[3], od ponad dwóch dekad zapewnia niezawodne źródło dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących na terenie Wspólnoty.

(2) Jednym z celów wspólnej polityki rolnej (WPR) określonych w art. 33 ust. 1 Traktatu jest stabilizacja rynków oraz zapewnienie konsumentom dostaw żywności po rozsądnych cenach. Na przestrzeni lat plany dystrybucji żywności w ramach systemu pomocy przyczyniły się do realizacji obu celów, a także – ograniczając brak bezpieczeństwa żywnościowego osób najbardziej potrzebujących – udowodniły, że stanowią zasadnicze narzędzie pomocy, ponieważ zapewniają szeroką dostępność żywności w Unii Europejskiej i tym samym zmniejszają zapasy interwencyjne.

(3) W oświadczeniu pisemnym z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie zaopatrywania zatwierdzonych stowarzyszeń charytatywnych w celu wdrażania Europejskiego Programu Pomocy Żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących[4] Parlament Europejski podkreślił, że europejski program pomocy żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących udowodnił swoją wartość i ma ogromne znacznie dla

---

1 XX
2 Dz.U. L 352 z 15.12.1987, s. 1.
3 Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
4 Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 170.

milionów Europejczyków. Parlament Europejski wyraził również swoje obawy dotyczące przyszłości europejskiego programu pomocy żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących i, uznając konieczność zaspokojenia potrzeb żywnościowych tych osób, wezwał Komisję oraz Radę między innymi do nadania temu programowi trwałego charakteru.

(4) W wyniku stopniowego rozszerzenia Wspólnoty o nowe państwa członkowskie wzrasta potencjalna liczba beneficjentów programów pomocy żywnościowej we Wspólnocie. Jednocześnie rosnące ceny żywności niekorzystnie wpływają na bezpieczeństwo żywnościowe osób najbardziej potrzebujących, a także podnoszą koszty dostaw pomocy żywnościowej. W rezultacie znaczenie programu pomocy ustanowionego pierwotnie mocą rozporządzenia (EWG) nr 3730/87 znacznie wzrosło w ciągu ostatnich lat. W związku z tym należy koniecznie kontynuować ten program na szczeblu wspólnotowym i dalej dostosowywać go do zmieniającej się sytuacji na rynku.

(5) Obecny program dystrybucji żywności opiera się na dostawach produktów ze wspólnotowych zapasów interwencyjnych uzupełnianych tymczasowo zakupami towarów na rynku. Niemniej stopniowe reformy wspólnej polityki rolnej oraz korzystne zmiany cen skupu doprowadziły do stopniowego zmniejszenia zasobów interwencyjnych oraz zakresu dostępnych produktów. W związku z tym zakupy rynkowe powinny również stanowić stałe źródło dostaw dla programu pomocy w celu uzupełnienia zapasów interwencyjnych w przypadku, kiedy zapasy te są niedostępne.

(6) Program wspólnotowy nie może być jedyną odpowiedzią na coraz większe zapotrzebowanie na pomoc żywnościową we Wspólnocie. Krajowe działania polityczne realizowane przez administracje publiczne oraz mobilizacja społeczeństwa obywatelskiego są równie ważne w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego dla osób najbardziej potrzebujących. Program wspólnotowy z silnym elementem spajającym może jednak służyć jako wzór dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących, pomóc w tworzeniu synergii, a także wspierać prywatne i publiczne inicjatywy mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa żywnościowego osób potrzebujących. Ponadto uwzględniając geograficzne rozprzestrzenienie ograniczonych zasobów interwencyjnych w państwach członkowskich omawiany program pomocy może przyczynić się do najlepszego ich wykorzystania. Z tego względu program wspólnotowy nie może naruszać żadnych krajowych strategii politycznych.

(7) W celu umożliwienia pełnego wykorzystania spójnego programu wspólnotowego i wzmocnienia stworzonej w ten sposób synergii oraz zapewnienia właściwego planowania, należy wprowadzić przepis nakładający na państwa członkowskie obowiązek współfinansowania programu dystrybucji żywności. Należy ustanowić maksymalne stawki współfinansowania wspólnotowego, a wkład finansowy Wspólnoty powinien zostać włączony do wykazu środków kwalifikowalnych do finansowania z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005[5]. W pierwszych latach stosowania zmienionego programu powinny obowiązywać wyższe stawki współfinansowania w celu utrzymania wysokiego poziomu wykorzystania funduszy, stopniowego

[5] Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

wprowadzenia współfinansowania, aby umożliwić płynne przejście i uniknąć ryzyka przerwania programu, spowodowanego ewentualnym brakiem zasobów.

(8) Określając stawkę wkładu EFRG należy uwzględnić sytuację państw członkowskich kwalifikujących się do otrzymania finansowania z Funduszu Spójności, wymienionych w załączniku I do decyzji Komisji 2006/596/WE[6] bądź w kolejnych odnośnych decyzjach, w celu wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej we Wspólnocie.

(9) Doświadczenie pokazuje, że wskazane są pewne zmiany w zarządzaniu omawianym programem, przede wszystkim w celu zapewnienia państwom członkowskim i wyznaczonym organizacjom długoterminowej perspektywy za pomocą wieloletnich planów. W związku z powyższym Komisja powinna przygotować trzyletnie plany realizacji przedmiotowego programu w oparciu o wnioski państw członkowskich, które zostaną przekazane Komisji, jak i inne informacje uznane przez Komisję za istotne. Wnioski państw członkowskich o produkty żywnościowe, które będą rozdysponowane w ramach każdego trzyletniego planu, powinny opierać się na krajowych programach dystrybucji żywności, określających cele i priorytety w zakresie dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących. Komisja powinna określić obiektywną metodę przydzielania dostępnych funduszy,

(10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 1234/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 dodaje się następującą lit. g):

„g) wkład finansowy Wspólnoty w dystrybucję żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie, przewidzianą w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 wprowadza się następującą zmianę:

(1) Artykuł 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27
Dystrybucja żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie

1. Udostępnia się produkty stanowiące zapasy interwencyjne lub dokonuje się zakupu produktów żywnościowych na rynku w celu umożliwienia ich

[6] Dz.U. L 243 z 6.9.2006, s. 47.

dystrybucji wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie za pośrednictwem organizacji wyznaczonych przez państwa członkowskie.

Zakupu produktów żywnościowych na rynku dokonuje się jedynie w przypadku gdy zapasy interwencyjne nadające się do programu dystrybucji żywności są niedostępne.

2. Państwa członkowskie wyrażające chęć uczestnictwa w programie pomocy przekazują Komisji krajowe programy dystrybucji żywności zawierające wnioski o przyznanie określonej ilości produktów żywnościowych przeznaczonych do dystrybucji w okresie trzech lat oraz inne stosowne informacje.

3. Program, o którym mowa w ust. 1, opiera się na trzyletnich planach sporządzanych przez Komisję na podstawie wniosków zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 2 oraz innych informacjach uznanych przez Komisję za istotne.

   Plan trzyletni określa roczne przydziały środków finansowych przez Wspólnotę na państwo członkowskie oraz minimalne roczne wkłady finansowe państw członkowskich ustanawiane przez Komisję zgodnie z metodyką, która zostanie przedstawiona w przepisach wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 43 lit. g). Przydziały na drugi i trzeci rok obowiązywania programu określa się orientacyjnie. Państwa członkowskie uczestniczące w programie pomocy potwierdzają każdego roku wnioski, o których mowa w ust. 2. Po otrzymaniu takiego potwierdzenia Komisja w każdym kolejnym roku ustala ostateczne przydziały w granicach środków dostępnych w budżecie.

   Dopuszcza się możliwość modyfikacji planu trzyletniego w związku z ważnymi zmianami wpływającymi na realizację programów dystrybucji żywności.

4. Organizacje wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 nie mogą być przedsiębiorstwami handlowymi.

   Produkty żywnościowe, o których mowa w ust. 1, są przekazywane wyznaczonym organizacjom bezpłatnie.

   Dystrybucja produktów żywnościowych wśród osób najbardziej potrzebujących jest:

   a) bezpłatna lub

   b) odpłatna, ale cena w żadnym przypadku nie jest wyższa od ceny uzasadnionej kosztami poniesionymi przez wyznaczoną organizację w ramach prowadzenia działania, poza kosztami, które mogą zostać objęte przepisami ust. 6 akapit drugi lit. b).

5. Państwa członkowskie uczestniczące w programie są zobowiązane do:

   a) przedstawienia Komisji rocznego sprawozdania z realizacji programu;

b) informowania Komisji w stosownym czasie o zmianach wpływających na realizację programów dystrybucji żywności.

6. Koszty kwalifikowalne w ramach programu obejmują:

a) koszty produktów przekazywanych z zapasów interwencyjnych, które są rozliczane w cenie interwencyjnej, w razie konieczności skorygowanej przy pomocy współczynników tak, aby uwzględnić różnice jakościowe;

b) koszty produktów żywnościowych zakupionych na rynku.

Następujące koszty mogą być uznane za kwalifikowalne zgodnie z art. 43 lit. g):

a) koszty transportu produktów żywnościowych, o których mowa w ust. 1, do wyznaczonych organizacji;

b) koszty transportu produktów żywnościowych oraz koszty administracyjne ponoszone przez wyznaczone organizacje, bezpośrednio związane z realizacją programu.

7. Wspólnota współfinansuje koszty kwalifikowalne w ramach programu.

Stawka współfinansowania wspólnotowego nie przekracza:

a) w przypadku trzyletniego planu zaczynającego się w dniu 1 stycznia 2010 r. – 75 % kosztów kwalifikowalnych lub 85 % kosztów kwalifikowalnych w państwach członkowskich kwalifikujących się do otrzymania finansowania z Funduszu Spójności w latach 2007–2013, wymienionych w załączniku I do decyzji Komisji 2006/596/WE*;

b) w przypadku kolejnych planów trzyletnich – 50 % kosztów kwalifikowalnych lub 75 % kosztów kwalifikowalnych w państwach członkowskich kwalifikujących się do otrzymania finansowania z Funduszu Spójności w danym roku, wymienionych w załączniku I do decyzji Komisji 2006/596/WE i w kolejnych decyzjach.

8. Program wspólnotowy stosuje się bez uszczerbku dla wszystkich programów krajowych przestrzegających prawa wspólnotowego, na mocy których produkty żywnościowe są rozdzielane między osoby najbardziej potrzebujące.”

* Dz.U. L 243 z 6.9.2006, s. 47.”

(2) W art. 43 lit. g) i h) otrzymują brzmienie:

„g) programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie określonego w art. 27, w tym przepisy dotyczące zarządzania finansowego i budżetowego, przekazywania produktów interwencyjnych pomiędzy państwami członkowskimi oraz kosztów kwalifikowalnych oraz przepisy dotyczące współczynników, o których mowa w ust. 6 akapit pierwszy lit. a) tego artykułu;

h) sporządzenia oraz zmiany planu trzyletniego przewidzianego w art. 27 ust. 3, w tym decyzje Komisji w sprawie ostatecznych przydziałów środków finansowych;”

(3) W art. 184 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie najpóźniej dnia 31 grudnia 2012 r. – dotyczące zastosowania systemu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie przewidzianego w art. 27, wraz z ewentualnymi odpowiednimi wnioskami.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do planów trzyletnich zaczynających się w dniu 1 stycznia 2010 r. lub po tej dacie.

W odniesieniu do realizacji planu dystrybucji żywności na 2009 r. przepisy zmienione na mocy art. 1 i 2 stosuje się w formie obowiązującej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH

1.	LINIA BUDŻETOWA: 05 02 04 01				ŚRODKI w 2008: 307 mln EUR
2.	TYTUŁ: Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)				
3.	PODSTAWA PRAWNA: Artykuł 37 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską				
4.	CELE: Wdrożenie nowych przepisów dotyczących programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących				
5.	SKUTKI FINANSOWE	OKRES 12 MIESIĘCY (mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY 2008 (mln EUR)	KOLEJNY ROK BUDŻETOWY 2009 (mln EUR)	
5.0	WYDATKI - PONIESIONE Z BUDŻETU WE (REFUNDACJE/SKUP INTERWENCYJNY) - WŁADZE KRAJOWE - INNE	-	-	-	
5.1	DOCHODY - ZASOBY WŁASNE WE (OPŁATY WYRÓWNAWCZE/NALEŻNOŚCI CELNE) - KRAJOWE	-	-	-	
		2010	2011	2012	2013
5.0.1 5.1.1	SZACOWANE WYDATKI SZACOWANE DOCHODY	a) -	- -	- -	- -
5.2	METODA OBLICZENIOWA: -				
6.0	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU?				~~TAK NIE~~
6.1	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ PRZESUNIĘCIE POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?				~~TAK NIE~~
6.2	CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?				~~TAK NIE~~
6.3	CZY ŚRODKI BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ W KOLEJNYCH BUDŻETACH?				~~TAK NIE~~

UWAGI:

a) Zaproponowane przepisy mają na celu wdrożenie nowych przepisów dotyczących programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie. Nowy program będzie współfinansowany przez Wspólnotę, w związku z czym niezbędna jest zmiana art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1290/2005. Przepisy te same w sobie nie wpłyną na budżet. Skutki dla budżetu pojawią się wraz z programem dystrybucji żywności na 2010 i zostaną określone w czasie sporządzania tego programu.